

kan den ærede Ordfører oplyse dette, og det vil maaske være den ikke mindst interessante Side ved denne Sag. Men med Hensyn til selve Meddelelsen skal jeg sige, at der ikke for nogen, der læste den igennem, kunde være Spor af Tvivl om, at der blev givet en faktisk Besked om, hvorledes Oppositionen stillede sig, efter at dette Resultat var kommet til Veje. Jeg har ogsaa i Bladene, f. Eks. et Oppositionsblad som „Fyens Tidende“, der modtog Meddelelsen samme Nat, set den offentliggjort under Overskriften: En Erklæring fra Oppositionen. Jeg finder derfor, at hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem og det radikale Parti har taget denne Sag, er ganske meningsløs.

Ordføreren (Hauge): Saaledes som Sagen var lagt til Rette, var der ingen som helst Grund for det ærede Medlem (Sigurd Berg) til at betjene sig af andre Veje til Offentligheden end sin egen Presse; der var aldeles ingen Grund til at benytte Ritzaus Bureau, der i saadanne Forhold maa betragtes som en Art officielt Organ. Der er heller ikke fjerneste Tvivl om, at saaledes som Meddelelsen fremkom fra det ærede Medlem, maatte Publikum faa den Opfattelse, at det var en ny Meddelelse, der blev givet fra Udvalget til Offentligheden. Man kan saa meget mere bebrejde det ærede Medlem, at han har været med til dette, som den Meddelelse, der blev vedtaget i Udvalget, blev vedtaget enstemmigt, og det ærede Medlem selv gik til Ritzaus Bureau med den. Men ikke desto mindre gaar det ærede Medlem, efter at han er kommet hjem og har sundet sig, paa ny til Ritzaus Bureau og lancerer en ny Meddelelse, der ikke har noget som helst med den første Meddelelse at gøre, men er en privat Meddelelse, som fremkommer paa en saadan Maade, at den vildleder Publikum. Det er det, jeg bebrejder det ærede Medlem som en illoyal Handling, og alle Udvalgets Medlemmer paa den anden Side var enige om, at det var en illoyal Handling fra det ærede Medlems Side, en Handling, der skulde tjene til at give det ærede Medlem og hans Partifæller en gunstigere Stilling overfor Offentligheden, end de kunde faa gennem den Meddelelse, der var givet fra hele Udvalget.

Sigurd Berg: Forholdet er dette, at den første Meddelelse blev indleveret til Ritzaus Bureau Søndag Aften, den anden Meddelelse blev indleveret til Ritzaus Bu-

reau Mandag Formiddag, og den blev indleveret, fordi der var indløbet Forespørgsler til vort Parti fra Pressen om, hvorledes vi nu vilde stille os, og hvad der vilde ske. Desuden var der indløbet Forespørgsler om, hvilket Forslag vi fra vor Side havde stillet om Lørdagen, idet vi ikke havde publiceret noget derom, fordi vor Ordfører, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), havde sagt, at „vi forbeholder os at tage disse Ændringsforslag tilbage, hvis det viser sig, at man ikke kan naa til den Overenskomst, som vi tilstræber, saaledes som Sagen nu ligger“. Det maa selvfølgelig staa ethvert Parti frit for at give en Meddelelse ud, der oplyser, hvorledes Partiets Stilling er. Jeg fastholder, at der ikke for nogen uhildet Dommer kan være Tale om, at den Meddelelse, der blev givet om Mandagen, skulde have det mindste at gøre med den Meddelelse, der var udsendt Søndag Aften af det paagældende Folketingsudvalg, og som i Henhold til mit udtrykkelige Forslag fremtraadte som en Meddelelse fra det paagældende Folketingsudvalg.

Formanden: Jeg vil henstille til de ærede Medlemmer, om ikke disse korte Bemærkninger snart kunde være afsluttede.

Ordføreren (Hauge): Det ærede Medlem (Sigurd Berg), der jo er en gammel Journalist, ved meget vel, ad hvilke Veje et Parti lader Meddelelser af privat partimæssig Beskaffenhed udgaa til Partibladerne. Det sker gennem Partibladerne Fællesbureau, og et saadant Bureau staar jo ogsaa til Raadighed for det ærede Medlem. I Stedet for gik det ærede Medlem til det officielle Bureau umiddelbart efter, at han havde været der med den første officielle Meddelelse, som var af en saadan Beskaffenhed, at den var et Udtryk for den Enighed, der var opnaaet, medens den anden Meddelelse, som det ærede Medlem fremkom med overfor Bureauet, var af den Beskaffenhed, at den maatte vildlede Offentligheden. Hvis det ærede Medlem ikke havde haft til Hensigt at vildlede Offentligheden, hvorfor har han saa ikke ledsaget den anden Meddelelse med en Tilkendegivelse af, at det var en Partimeddelelse, en Meddelelse, der kun var bestemt for hans egen Partipresse og ikke for Offentligheden i al Almindelighed som et Udtryk for, hvad der var passeret i Udvalget? Det ærede Medlem kan nok saa meget gøre Forsøg paa at bortforklare sin Handlemaade, den var et Brud paa den